

תת"ע 8846/02/18 - סמארה נידאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8846-02-18 מדינת ישראל נ' סמארה נידאל
תיק חיצוני: 10117052026

לפני כב' השופט יעקב בכיר, שופט בכיר
 המבקש באמצעות עו"ד נורס סמארה נידאל
בטאח
נגד
משיבה באמצעות עו"ד רפאלה מדינת ישראל
שושן

החלטה

הונחה לפניהם בקשה לפסיקת הוצאות לבקשתו.

השתלשלות העניינים:

1. נגד המבקש הוגש, ביום 22.2.18, כתב אישום בגין קיפוח זכות שימוש אדם אחר בדרך, בגין שעוף מימי טור רכבים, בנגד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. בדיעון שנערך, ביום 13.6.18, כפר המבקש בעבודות כתב האישום והתיק נקבע לשמיית ראיות ליום .13.12.18
3. בדיעון שנערך ביום 13.12.18, התיציב המבקש אך לא התיציב עד המשיבה. ב"כ המשיבה צינה בדיעון שבכוונתה להמליץ על חזרה מאישום וביקשה שה המבקש יצהיר שאין בכוונתו לדרש הוצאות משפט. המבקש ציין שככל שלא תבוטל המשhiba את הדוח, יבקש לזכותו מהאישום, והצהיר שאין בכוונתו לדרש הוצאות. ב"כ המשhiba ביקשה שהות של 30 יום, והתיק נדחה לקבלת עדכון מהמשhiba. בהחלטתה צינה כב' השופטת אסתר טפנה-גרדי, שמן הרואי היה לזכות את המבקש עקב אי התיצבות עד המשhiba, לאחר שה המבקש ממתין משעה 12:00 עד השעה 14:23.
4. ביום 13.1.19, לאחר שהמשhiba לא מסרה עמדתה בתיק, זוכה המבקש מהאישום המיחס לו, ללא צו להוצאות. כב' השופטת טפנה-גרדי, צינה, בהחלטתה, שלנאשם נגרם עיוות דין, לאחר שעד התביעה לא התיציב לדיעון ההוכחות.
5. ביום 22.10.19 הוגשה הבקשה המונחת לפני, לקבעת צו להוצאות לבקשתו. בבקשת צוין שבדיעון, מיום 13.12.18, הצהיר המבקש שאינו מתכוון לדרש הוצאות בתנאי שהמשhiba תבטל את הדוח ותחוור בה מכתב האישום,

בתוך 30 ימים. המשיבה לא עשתה כן, ובית המשפט החליט לזכותו. צוין שבמהלך ניהול התיק, עת נדרש להוכיח את חפותו, נגרמו לו עול, עינוי דין, נזקים נפשיים וככללים (לרבות חרdot, הפסד ימי עבודה, נסיעות וטרחה). בנסיבות אלה מן הרואוי לקבוע צו להוצאות ולשפותו בגין הנזקים.

הכרעה

6. המבקש זוכה בתיק זה, על ידי בית כב' השופטת טפטה-גרדי, לאחר שדיון הוכחות שהוא קבעו בוטל עקב אי התייצבות עד המשיבה, ולאחר שהמשיבה לא מסרה עמדתה בתיק, כפי שהתחייבה.

בעפ (י-מ) 30763 מדינת ישראל נ' יעקב בלביסי, ביטל בית המשפט זכי של הנאשם מעבירות של ניגזה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר, נכון אי התייצבות עד התביעה היחיד לדיוון, בציינו שבמקרה זה האינטרס הציבורי גובר, נכון חומרת העבירות. בית המשפט שם הוסיף וציין שאם יוכח בית משפט קמא שבשל השתלשות ההליכים נגרם למשיב הפסד, לאמן הנמנע להטיל הוצאות על התביעה.

7. בעניינו, ב"כ המשיבה צינה, בעת הדיון, שכונתה לחזור בה מהאישום ולצורך כך דרשה שה המבקש יצהיר אכן בכוכנותו לדרוש הוצאות. המבקש, כעולה מפרטוקול הדיון, אכן מסר הצהרה מעין זו.

cutת טוען המבקש בבקשתו שהסתמכו ליותר על הוצאות ניתנה רק במידה שהמשיבה תחזור בה מהאישום. לשיטתו, מאחר שהמשיבה, בפועל, לא חזרה בה מהאישום, לאמן הנמנע לפסקן לזכותו הוצאות משפט.

8. לאחר שענייתי בפרטוקול הדיון, וشكلתי את טיעוני הצדדים, אני סבורת שאין מקום לפסקן במקרה זה הוצאות לנאים.

הנאשם הצהיר בדיון שאין בכוכנותו לדרוש הוצאות משפט, ככל שהדווח יבוטל.

הנאשם בפועל זוכה מהאישום על ידי כב' השופטת טפטה-גרדי, בהתבסס על העדר עמדת המשיבה בעניינו. אמנם זכיון לא התבסס על חזרתה של המשיבה מהאישום, אך לך מצאת שמטעם זה יש כדי לשנות מהצהरתו על יתרו על הוצאות, ככל שיבוטל האישום נגדו.

נוסף על כך, בתיק זה נקבע מועד לדיוון הוכחות ונדחה. דיון נוסף לאחר מכן לא נערכ, שכן המבקש זוכה מהעבירה שייחסה לו. בנסיבות אלה אני בדעה שלא נגרם לבקשת עינוי דין והפסדים המצדיקים הטלת הוצאות על המשיבה.

נוכח האמור, הבקשה לפסקנית הוצאות לבקשת נדחת.

המציאות תעביר העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ה' חשוון תש"פ, 30 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.